

Wolf Children [DVD]

Wolf Children [DVD]

Stjerneskuddregissør Hosoda Mamorus

Wolf Children (2012) er en uimotståelig skildring av overgang fra barndom til ungdommelig følelseturbulens, men også en historie om foreldreskap.

Ookami kodomo no Ame to Yuki

Hosoda Mamoru

Studio Chizu, Mad House

2012

Star Media Entertainment

16:9 Fullskjerm (1,78:1)

Dolby Digital 5.1

112 min.

2

6

Perle i varulvpels

Småbarnsforeldre vil finne mye gjenkjennbart i

Wolf Children. Hosoda har uttalt at han forsøker å se for seg et typisk publikum da han lager film.

Hovedpersonen skal være en som publikummeren kan speile seg i. I

The Girl Who Leapt Through Time (2006) var det tenåringsjenta i skolemiljø, i

Summer Wars (2009) var det familierelasjoner på tvers av generasjoner, og i

Wolf Children er det alenemoren som gjør sitt beste for å få sin lille familie til å henge sammen.

For Hosoda reflekterer disse temaene faser han selv har vært gjennom. Ungdomstid. Etablering

med kjæreste, og oppdagelsen av at man får en ny familie på kjøpet. Og her, foreldretilværelsen

med småbarn i huset. Hamskiftene mellom menneskebarn og ulvunger, bidrar som dramatisk

intrige, men tar ikke fokus vekk fra det grunnleggende.

Ulvemor

Fortelleren i filmen er Yuki, den ene av ulvebarna, men det er moren Hanas historie hun

målbærer. Hana er en ung student i storbyen. Flittig, men også oppofrende. I tillegg til studier må

hun arbeide deltid på vaskeri for å få endene til å møtes. På filosofiforelesning legger hun merke

til en hengslete ung mann som flittig noterer mens foreleseren doserer. Hana tar kontakt, og det

viser seg at han ikke er registrert student, men følger forelesningene uten annet mål enn

egeninteressen. Hana har funnet drømmemannen og forelsker seg, men før de kan bli sammen

avslører han sin hemmelighet. Han er varulv, men ikke av typen som uler spastisk mot fullmånen.

Forvandlingen er som en blomst som springer ut, og ulven er ingen fare for menneskene. Et

sentralt premiss i historien er snarere tvert i mot

Hana blir gravid. Først kommer Yuki, og så lillebroren Ame. Uten å avsløre for mye, må Hana klare seg på egen hånd. Det fortelles effektivt og dramatiske situasjoner skildres balansert og klokt. Situasjoner formidler mer enn ord, og musikken til Masakatsu Takagi er tilstede uten å trenge seg på.

Tilværelsen som alenemor betyr våkenetter, mating, vasking og den konstante trusselen for at ungene river ned huset og skader seg. Hennes spesielle utfordring er at hun har med ekte ulvunger å gjøre. Det er Yuki som er den mest aktive av søsknene. Mens lillebror sover eller får mat, er hun på oppdagelsesferd i leiligheten. Særlig når hun ikke får viljen skifter hun ham og blir ulv. Snart får hun også med seg broren og biter i stykker bøker, tygger så flisene fyker på stol- og bordbein, valpestreker rett og slett. Hana på sin side, er tålmodig. Hun rydder og smiler. Dilemmaene Hana står overfor som alenemor til to små skapninger av omskiftelig art og natur, understrekes fint da de blir syke og moren løper til sykehus for å få hjelp. Problemet er hva hun skal velge. Veterinæren eller barnelegen?

Vanskelighetene blir etter hvert større for Hana. Naboer og utleier klager over bråket fra leiligheten og at hun ikke respekterer kjæledyrforbud, men det går fra verre til verst da barnevernet kommer som følge av at hun ikke har fulgt opp legekontroller av ungene. Hana må rømme og reiser tilbake til et sted som minner om barnas far. Til landsbygda og de store fjellene. Det eneste minnet hun har fra ham utover førerkortet som har sentral plass i husalteret, er et bilde av et snødekt fjell fra den japanske landsbygda.

Her møter hun et fellesskap som etter hvert tar hånd om henne og hjelper. Hosodas hyllest til verdien av å ta vare på hverandre, og hvordan tradisjonelle verdier som samhold, familie og dugnad, trues av livet i byene. Yuki og Ame representerer gjennomgående veksten og farene de møter. Yuki som den sterke og Ame som den sårbare. Men så skifter det, og karakterene får dybde.

Det er Yuki som forteller morens historie. Om hennes kloke, uegennyttige valg, oppofringene hun gjør, men også Yuki og Ames oppvekst. Hvordan de rives mellom identitet som ulv og menneske. Som faren deres også ble det, og om hvordan kjærlighet settes på prøve i respekt for andres valg. Hanas strategi er å smile og ta motgang som den kommer. Det lærte hun av sin far, og selv om det under den rolige overflaten er mange kvaler og uro, er hun stoisk. Helt til hun møter den største utfordringen. Det er likevel Yuki selv som uttrykker impulsivitet og ytre følelser. I møtet med skolen, kjæreste og valget mellom et liv som menneske eller ulv. Her veksler historien fint i hvordan søsknene møter sin skjebne på ulikt vis.

Varulvtemaet danner altså en florlett innpakning rundt grunnleggende menneskelige temaer. Livets balansepunkter og overganger. Hosoda har vist mesterlig evne til å skildre disse med sine foregående filmer, og i særklasse denne.

Glamour og autentisitet

Karakterdesigner Sadamoto Yoshiyuki bidrar til å gi karakterene i *Wolf Children* særpreg. Sadamoto er mest kjent for karakterdesign på *Neon Genesis Evangelion* og samarbeidet med regissør Anno Hideaki, men hadde også karakterdesignansvar for *The Girl Who Leapt Through Time* og *Summer Wars*. Hosoda omtaler Sadamoto som den fremste karakterdesigner i Japan, og legger vekt på hans evne til å skape karakterer med "glamour" som samtidig oppfattes som virkelige og autentiske. [1]

Sadamoto beskriver i et intervju forskjellene mellom å arbeide med Anno og Hosoda. Dels handler det om ulike tilnærminger til produksjonsprosessen, hvor Sadamoto er mer direkte involvert i samarbeid med Anno fra start, og dels handler det om otaku. Kort sagt, de virkelig dedikerte får mer å tygge på i en serie som *Neon Genesis Evangelion*, enn hos Hosoda som er ute etter et bredere nedslagsfelt for sine filmer. Mer som Ghibli, som Sadamoto selv uttrykker det. [2] Dette stemmer godt overens med den økende interessen for Hosoda utenfor Japan og de spesielt dedikerte. Likevel preger Sadamoto karakteruttrykket hos Hosoda.

Typisk er Sadamotos lange slanke og lutende mannlige karakterer, den svake streken som danner et skjørt omriss til Hosodas rotløse og kler de rike og forseggjorte bakgrunnene. Se på Chiaki i *The Girl Who Leapt Through Time* (2006), onkel Wabisuke i *Summer Wars* (2011) og faren til Ame og Yuki. Rufsete, skjeggstubbete og hengslete. Yuki arver karaktertrekkene til faren. Utilpass i trange rammer.

Bakgrunnene er nevnt og det er naturskildringer her som sprenger gåsehudbarometeret. Hiroshi Ono er art director med blant annet *Kikis budservice* (1988) på rullebladet. Blandingen av datagrafikk og håndtegnet animasjon er balansert og til tider er det vanskelig å skille hva som er hva. En av de mest actionfylte sekvensene i filmen hvor Yuki og Ame først leker i snøen, for så å kulminere dramatisk med uhell for Ame sin del, er i følge Hosoda håndtegnet. Imponerende, intet mindre. Ledsaget av nevnte Masakatus musikk er så lett og kråkesølvskjør at den griper tak og blir i kroppen lenge etter at rulleteksten har tonet ut.

Hosoda har med *Wolf Children* laget en moderne klassiker. Den lar seg se på tvers av generasjoner, kjønn og landegrenser. Han forener etter min mening det vi anser som typisk for Japan og anime med en appell som gjør filmene tilgjengelige for mer enn en dedikert fanskare. Les mer om Hosoda i artikkelen

[Japansk grensesprenger](#)

Utgivelsen:

Utgivelsen er minimalistisk. Filmen og det var det. Utgivelsen har original tale og norsk tekst. Flere valg er det ikke, og det er et lite minus. Hosoda er en reflektert og talevillig regissør som det er verdt å lytte til, og jeg er tilhenger av intervjuer og materiale som kommenterer filmproduksjonen. Et annet savn, som ikke bare gjelder denne utgivelsen, men også andre, er mer fokus på produksjonsstaben. Stort sett og i beste fall er det noen intervjuer med skuespillerne som låner stemme til karakterene, men sjeldnere får vi møte de som er avgjørende for filmens samlede uttrykk. Men, det er tross alt bare å prise seg lykkelig for at filmen kommer i norsk distribusjon i det hele tatt. For egen del skulle det bare mangle, men med all respekt for hvor vanskelig det er å trenge gjennom og gi en slik fantastisk film oppmerksomheten den fortjener, skal Star Media Entertainment ha ros og anerkjennelse for at de tar ansvar.

Anmeldt av Rune Kreutz, 15.04.14

Noter:

1: Serder Yegulalp, intervju med Hosoda på About.com, [Anime: Mamoru Hosoda, Director of "Wolf Children"](#), 12.04.14

2: Lynzee Lamb, intervju med Sadamoto på Anime News Network, 19.09.13, [Interview: Event Horizon Character Designer Yoshiyuki Sadamoto](#)

Takk til Star Media Entertainment for anmeldereksemplar.

Trailer Wolf Children:

Ja

[WolfChildren_cover](#);